

INTERNATIONAL JOURNAL OF CREATIVE RESEARCH THOUGHTS (IJCRT)

An International Open Access, Peer-reviewed, Refereed Journal

பனியர் பழங்குடி மக்களின் மொழிப் பயன்பாட்டுச் சூழல்கள்

சு.தேவி பவானி
ஆய்வாளர்
மொழியியல் துறை
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்
மதுரை- 21

முன்னுரை

மொழியும், சமுதாயமும் பின்னிப் பிணைந்தவை. உலகில் தமக்கென ஒரு தாய் மொழியைக் கொள்ளாத இனமே இல்லை எனலாம். ஒரு சமுதாயம் அது பேசுகின்ற மொழியின் பெயராலேயே அழைக்கப்படுகின்றது. அல்லது ஒரு மொழி அது பேசப்படுகின்ற சமுதாயத்தின் பெயரையே தாங்கி நிற்கிறது. பண்பாட்டின்பெயரும் அதையொட்டியே அமைகிறது.

**“மொழியை யாரும் உருவாக்கவில்லை
எல்லோரும் உருவாக்கினார்கள்”**

என்பர் சமுதாயவியல் அறிஞர்கள். மொழி என்பது ஒரு சமுதாயத்தின் பல்வேறு கூறுகளை உள்ளடக்கியதாக அமைந்துள்ளது என்று கூறுவதே சரியாகும். ஒவ்வொரு மொழியும் அது பேசப்படுகின்ற சமுதாயத்தின் பண்பாடு, நாகரிகம், சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலை, தட்பவெப்ப நிலை ஆகியவற்றிற்கு ஏற்பவே அமைகிறது. ஒரு மொழியைத் தாய்மொழியாகப் பேசிப் பயன்படுத்தக் கூடியவர்கள் இருக்கும் வரைதான் ஒரு மொழி வாழ்வோ அல்லது வளரவோ முடியும்.

ஒரு தலைமுறையிலிருந்து அடுத்த தலைமுறைக்குத் தாய்மொழி பண்பாட்டின் மூலமாகவே செலுத்தப்படுகிறது. ‘Language is transmitted culturally’ என்கிறது ஆக்ஸ்போர்டு கலைக் களஞ்சியம். பிறக்கும் குழந்தை முதன் முதலாக ஒரு மொழியைக் கற்றுக் கொள்வது தன் பெற்றோரிடமிருந்தும், இரண்டாவதாகத் தான் வளர்கின்ற சமுதாயத்தினிடமிருந்துமே எனவே பெற்றோர் தம் மொழியைத் தம் குழந்தைகளுக்கு அளிப்பதே மொழியை வாழ்விப்பதன் முதல் படியாகும். எல்லா இனங்களுக்கும் தாய்மொழி என்ற ஒன்று உண்டு. கல்வி கற்காதோர் கூடத் தம் தாய்மொழியை வாய்மொழியாகவே பயன்படுத்துவதைக் காணலாம்.

மொழிச் சமுதாயவியல்

மொழியும் சமுதாயமும் நாணயத்தின் இருபக்கம் போன்றது. மொழியால் சமுதாயம் வளர்ச்சிப் பெறுகிறது. இதே போன்று சமுதாயத்தால் மொழியும் வளர்ச்சி பெறுகிறது. மொழியின் உதவியால் மனித இனத்தின் நிலை, பொருளாதாரம், கல்வி, சமூக அமைப்பு, வரலாறு, வாழ்வியல் நிலை போன்ற பல்வேறு நிலைகள் முன்னேற்றமடைகின்றது. மனிதனின் செய்தி பரிமாற்ற சாதனமே மொழி. மொழியின் உதவியின்றி மனித முன்னேற்றம் என்பது இயலாத ஒன்று. மனித சமூகம் வளர வளர மொழியும் வளர்ச்சி அடைகிறது. ஒவ்வொரு மொழியும் வளம் பெற சமுதாயம் மிக அடிப்படையான ஒன்றாகும். மனித சமுதாயமின்றி

மொழி மட்டுமே தனியே வளர்ச்சியடைய முடியாது. சமூக அமைப்பையொட்டியே மொழியின் அமைப்பு செயல்படுகிறது.

தனிமனித வளர்ச்சியிலும், சமுதாய வளர்ச்சியிலும் மொழிக்கு முக்கிய பங்கு உண்டு. சமுதாயத்திற்கும் மொழிக்கும் உள்ள தொடர்பு எல்லா சமுதாயத்திற்கும் மொழிக்கும் காணப்படக் கூடிய ஒன்றாகும். மொழி கருத்தை உணர்த்துவதால் ஒருவரோடு ஒருவர் தொடர்பு கொண்டு மக்கள் கூட்டமாக சேர்ந்து வாழுகின்றனர். மொழி, மனிதனது நாகரீகம், பண்பாடு, கலை, வாழ்வு இவற்றிக்கெல்லாம் அடிப்படையாக கொண்டு தனிப்பட்டவர்களைச் சமுதாய வாழ்வோடு இணைக்கின்றது.

பழங்குடி மொழியும் பயன்பாடும்

பழங்குடி மொழி பேச்சுமொழியாக மட்டுமே பயன்படுத்தப்படுகின்றது. பழங்குடிகளுக்கென சில குறிப்பிட்ட மொழிப்பயன்பாட்டு சூழல்களில் அவர்களின் மொழியை பேச்சுமொழியாக பயன்படுத்துவர். பெரும்பாலும் வளர்ச்சிபெற்ற மொழிகள்தான் மொழியின் நான்கு திறன்களான கேட்டல், பேசுதல், வாசித்தல் மற்றும் எழுதுதல் ஆகிய திறன்களில் பயன்படுத்துவர். ஆனால் பனியர் போன்ற பழங்குடிகள், தங்களது தாய்மொழியை பேசுவதற்கு மட்டும் பயன்படுத்துவர். அவர்களின் அன்றாட கருத்துப்பரிமாற்றம் குறிப்பாக குடும்பம், தொழில், பொது வெளிகளில் அவர்களின் தாய் மொழியைப் பேசி, செல்வர். அவர்களின் மொழிக்கு வரிவடிவம் இல்லாததால், அவர்களின் மொழியை எழுதுவதற்குப் பயன்படுத்துவதில்லை. அவர்கள் வாழும் சூழலும், வரிவடிவத்தில் தாய்மொழியைப் பயன்படுத்தும் தேவை ஏற்படுவதில்லை. இதன் காரணமாய், பேச்சுச் செயல் மூலம் அவர்களின் அன்றாட கருத்துப் பரிமாற்றச் செயல்கள் செய்து திருப்தி அடைகின்றனர்.

பழங்குடி மொழி கற்றல் சூழல்

பனியர் போன்ற பழங்குடிகள் அவர்களின் தாய்மொழியை முறைசாரா முறையில் வளர்ப்பெறுகின்றனர். எந்தவித முறைசார்ந்த கற்றல், கற்பித்தல் உத்திகளையும் பின்பற்றாது, இயற்கையான முறையில் கேட்டல், பேசுதல் என்றும் முயற்சித்தல், பிழை செய்தல் முறையில் தங்களது தாய்மொழியைக் கற்றுகின்றனர். பொதுவாக பழங்குடி மொழிகளின் கட்டமைப்பை, பழக்கத்தின் வழியாக, ஒரு தலை முறையிலிருந்து மற்றொரு தலைமுறைக்கு மொழி வளர்ப்பெறுகின்றது எனலாம். இது பொதுவாக அன்றாட நிகழும் பேச்சுச் செயல்கள் மூலமாகவும், செவிவழியாக பாரம்பரியமாக பயன்படுத்தப்பட்டு வரும் வாய்மொழி இலக்கியங்கள் வழியாகவும் மொழி கற்றறியப்படுகின்றது. இதனின் கட்டமைப்பு ஒரு கட்டுக்குள் உள்ளடக்கப் படுவதாலும், சில நுண்ணிய இலக்கணக்கூறுகள் இல்லாததாலும், இதனை பேசுவோர் எளிதாக கற்றறிந்து பயன்படுத்த முடிகின்றது.

பழங்குடியும் பன்மொழி சூழலும்

பனியர் போன்ற பழங்குடிகள் தனித்து வாழ்ந்தாலும், அவர்கள் வாழும் பகுதிக்கு அருகாமையில் பிற பழங்குடிகள் வாழ்கின்றனர். நீலகிரி மாவட்டம் ஓர் பன்மொழி நிலவும் களம். இங்கு காடர், தோடர், முதுவர், புலையர், இருளர், குறும்பர், பனியர் மற்றும் படகர் என பல மொழி பேசுபவரும், மாநில மொழியான தமிழ் மொழி பேசுவோரும், அண்டை மாநிலங்களான கேரளா மற்றும் கர்நாடகா மொழியான மலையாளம், கன்னடம் போன்ற மொழி பேசுபவர்களும், வாழ்ந்து வருகின்றனர். எனவே பனியர் என்னும் பழங்குடி மக்கள், அறிந்தோ, அறியாமலோ, பிற மொழி பேசும் மாந்தர்களுடன் சில குறிப்பிட்ட சூழல்களில் கருத்துப்பரிமாற்றம் செய்யவேண்டிய சூழல் ஏற்படுகின்றது. இதன் காரணமாக, பனியர் பழங்குடிகளில் பலர் ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட மொழிகளை அறிந்தவர்களாக இருப்பதற்கான வாய்ப்புகள் உள்ளன. தன் தாய் மொழியோ, ஒன்றோ அல்லது ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட பழங்குடி மொழிகளையும், தமிழ் மொழியையும் தெரிந்தவராக இருக்க காண்கிறோம். பலமொழித் தொடர்பாளர், தாய் மொழியின் உண்மைக்கூறுகளில் சில தாக்கம் ஏற்பட அதிக வாய்ப்பு உள்ளது. இதன் காரணமாக, பனியர் மொழியிலும், அவர்களின் பாரம்பரிய பண்பாட்டுக் கூறுகளிலும், ஒரு சில மாற்றம் ஏற்பட வாய்ப்பு உள்ளது. இது அந்தமொழியின் சிறப்புக்கூறுகளை இழக்க வழிவகை செய்யும் என்றால் அது மிகையாகாது.

பழங்குடி மொழிப் பயன்பாட்டில் வேறுபாடு

ஒரு மொழி பலரால் பயன்படுத்தப்படுவதால், அம்மொழி ஒருவர் பயன்பாட்டிலிருந்து மற்றொருவரின் மொழிப்பயன்பாடு வேறுபட்டு நிற்பது இயல்பு. இவ்வேறுபாடு, தனிநபரின் பண்புக் கூறுகளாலும், பேசப்படும் களத்தின் தன்மையாலும், பேசப்படும் பொருளின் தன்மையாலும், பேசப்படும் மாந்தரின் சமுதாய, பொருளாதார, கல்வி, தொழில், வட்டாரம் மற்றும் இன்னபிற பின்புலங்களாலும் வேறுபட்டு நிற்கக் காண்கின்றோம். இவ்வேறுபாடு தமிழ் போன்ற வளர்ச்சிப் பெற்ற மொழிகளில் மிகுதியாக காண முடியும். ஆனால், பழங்குடி மொழிகள் சில குறிப்பிட்ட தளங்களில் குறிப்பிட்ட பொருண்மையில், குறிப்பிட்ட நபர்களால் பேசப்படுவதால், அதிகமான மாற்றங்கள் வேறுபாடுகள் இருப்பதற்கான வாய்ப்புகள் இல்லை. எனினும், மேற்கூறிய காரணிகளால் சில பல வேறுபாடுகள் பழங்குடிகளின் பேச்சு மொழியில் இடம் பெறுவது தவிர்க்க முடியாதது. சமுதாய சூழலுக்கேற்ப மொழியின் அமைப்பு, இயக்கம், பயன்பாடு போன்றவை மாறுபட்டு வழங்கப்படுவதைக் காணமுடிகிறது. இம்மாற்றத்திற்கு சூழ்நிலை மட்டுமின்றி அம்மொழியைப் பேசுகின்ற சமூகப் பின்னணியோடு (Social Background) மொழிப் பின்னணி, (Language Background) சமுதாயக் கட்டுக்கோப்பு, சமுதாயப் பழக்கவழக்கம், நாகரீகம் போன்ற சமூக அங்கங்களும் காரணமாகின்றன.

சமுதாயம் என்பது மனித இனத்தின் சமூக பொருளாதார – அரசியல் ஈடுபாட்டினாலும் இயங்கும் ஒரு பிரிவு. இப்பிரிவு ஒரு குறிப்பிட்ட நாகரீக அமைப்பிற்குள் இயங்குகின்றது. மனிதனின் சமுதாய நிலையை அவன் பேசும் மொழி அமைப்போடு பொருத்திக்காட்டியும், மொழியானது சமுதாயத்தில் எவ்வாறு மாற்றம் பெறுகின்றது என்பதையும், அதன் பயன்பாடு எவ்வாறு உள்ளது என்பதையும் கண்டறிதல் மிக முக்கியமான ஒன்றாகும். மொழி சமுதாய அமைப்போடு இணைந்து கூட்டாகவே செயல்படுகிறது. இவற்றிற்கு அடிப்படைக் காரணம் பேச்சு வடிவமும் எழுத்து வடிவமும் ஆகும். 'மொழி' மனித சிந்தனையின் அளவுகோல் 'சமுதாயம்' மனித செயல்களின் அளவுகோல். இவ்விரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று ஒருங்கிணைந்த இணக்கத்தைக் கொண்ட அமைப்பாகும். மக்களுடைய வாழ்வின் வளமும் அவர்கள் பேசும் மொழியின் வளமும் ஒன்றையொன்று சார்ந்தே நிற்கின்றன.

'மொழி வழிச் சமுதாயமும், சமுதாயம் வழி மொழி என்பதும், மொழி வழி இனமும், இனம் வழி சமுதாயம் என்பதும் ஒத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டியவைகளாக இன்று நமக்குத் தோன்றுகின்றது' (கருணாகரன் 1975: 41)மொழிக்கு அடிப்படை வடிவம் ஒலி. ஒலி இல்லையென்றால் பேச்சும் இல்லை. மனிதன் பேச்சாலும் எழுத்தாலும் தனது கருத்தினைப் பிறருக்குத் தெரிவிக்க பயன்படும் கருவியே மொழியாகும். பனியர் பழங்குடி மக்களின் மொழிப் பயன்பாட்டுச் சூழல் அமைப்பைக் காணலாம். மொழியியல் அறிஞர்கள் 'மொழி' என்பது பேசப்படும் கருத்துப்பரிமாற்றத்தையே குறிக்கின்றனர் என்பர். 1970 களுக்குப் பின்பு தான் எழுத்து மொழி, மொழியியலாளர்களின் ஆய்வுப் பொருளாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. பொதுவாக, எல்லா மொழியும் பேசுவதற்குப் பயன்படுகின்றது ஆனால் எல்லா மொழிகளும் எழுவதற்குப் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. எழுத்து மொழி வளர்ச்சி பெற்ற மொழிகளில் தான் இடம் பெற்றுள்ளது.

பனியர் பழங்குடியினரது சமுதாயச் சூழல்

காலம் மாறிக் கொண்டே வருகிறது. இந்த நூற்றாண்டு வாழ்வைக் கடந்த நூற்றாண்டு வாழ்வோடு ஒப்பிடும் பொழுது வாழ்க்கை முறைகளும், வாழும் சூழலும், வாழ்க்கை நிலைகளும் மாறிவிட்டன. பனியர் மக்கள் வாழ்வது மலைகளிலும் பின்தங்கிய கிராமங்களிலும் தான். இம்மக்களின் கலாச்சாரம், பண்பாடு, கல்வியறிவு, வாழ்க்கைத்தரம் ஆகியன பெரிய அளவில் மாற்றம் அல்லது வளர்ச்சி பெற்றுவிட்டதாகக் கூறமுடியாது. இவர்களது வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கும், கல்வி வளர்ச்சியை மேம்படுத்தவும் அரசு பலவித முயற்சிகளையும், சலுகைகளையும் வழங்கியபோதும் இவர்கள் பின்தங்கிய நிலையிலேயே காணப்படுகின்றார்கள்.

பனியர் மக்களிடம் பல மொழிகளின் பயன்பாடுகள் இருப்பதைக் காண்கின்றோம். அவர்களது தாய்மொழியும், மற்றும் பிற பழங்குடி மொழிகள் சான்றாக இருளா, காடர், தோடர் மற்றும் படுகமொழி, தமிழ்மொழி, கன்னடம், மலையாளம் இப்பகுதியில் மேற்கூறிய மொழிகள் தெரிந்தோரின் நடமாட்டம் மிகுதியாக இருக்கின்றன. இதன் காரணமாய் பனியர் மக்கள் தெரிந்தோ, தெரியாமலோ பிறமொழி திறனைப் பெறுகின்றனர். அதன் காரணமாய்

அவர்களின் தாய்மொழியில் தாக்கம் நிகழ்ந்து வருகின்றது. பனியர் பழங்குடி மாணவர்கள் கீழ்க்காணும் வகையில் மொழிப் பயன்பாட்டை மேற்கொள்கின்றனர்.

மொழிப்பயன்பாடு

மொழிப் பயன்பாடு என்பது மொழி எவ்வாறு பல்வேறு களங்களில் மொழிப்பயன்பாட்டாளர்களால் கையாளப்படுகின்றது என ஆய்வதேயாகும். எந்த ஒரு மொழிக்கும் மொழிப் பயன்பாடு மிகவும் முக்கியமானது. மொழியின் பயன்பாடு குறையக் குறைய மொழி இழப்பு சிறுகச் சிறுக ஏற்பட்டுவிடும். காலப் போக்கில் அந்த மொழியே பயன்பாட்டிலிருந்து காணாமல் போய்விடும். உலகின் பல பகுதிகளில் நடைபெறுவது இது தான். மொழி இழப்பால் கலப்பு மொழிகளும் (Creole Pidgin) போன்ற புது மொழிகள் தோன்ற காரணமாக அமைந்துவிடும். ஒரு மொழியின் பயன்பாடு அது வழங்கும் சமுதாயத்தின் அமைப்பைப் பொருத்தே அமைகிறது. பனியர் மக்களின் தாய்மொழி பனியர் மொழியாக இருந்த போதிலும் பன்மொழிச் சூழலில் வாழ்வதால் இவர்கள் மொழியில் கன்னடம், தமிழ், மலையாளம் என பன்மொழியை பேசும் மக்களாக இவர்கள் இருக்கின்றனர். இம்மக்கள் தங்களுடைய சமுதாயப் படிநிலையைப் பொருத்தே தங்கள் தாய்மொழியைப் பயன்படுத்தினார்கள். பனியர் தங்கள் மொழியைப் பயன்படுத்தும் விதத்திலிருந்து பிரிந்திருப்பதை அறியலாம். பனியர் மக்கள் தமிழ்நாட்டில் உள்ள நீலகிரி மாவட்ட மலைப் பகுதியும் மற்றும் தமிழ்நாட்டை ஒட்டியே கேரள மாநிலம் இருப்பதால் இம்மக்கள் தமிழ், மலையாளம் மற்றும் அவர்கள் தாய்மொழியையும் சரளமாக பயன்படுத்துகின்றனர். மலையாள மொழியைப் பேசுவதற்குக் காரணம் மலையாள மொழியை பயன்படுத்தும் சமுதாய மக்களுடன் இவர்கள் வாழ்வதால் அதிகம் மலையாள மொழியைப் பேசுகின்றார்களே தவிர தாய்மொழியைப் பயன்படுத்துவதில்லை. இதற்குக் காரணம் இம்மொழியைப் பேசினால் சமுதாயத்தில் தங்களுடைய மதிப்பு தாழ்ந்துவிடும் என்ற தவறான எண்ணமேயாகும். மேலும், இவர்களில் பெரும்பான்மையினர் தங்களின் தாய்மொழியையே மறந்து விட்டனர். இதனால் தங்கள் குழந்தைகளுடன் பெரும்பாலானோர் திராவிட மொழியான தமிழையே பேசி வருகின்றனர். இவர்களில் ஒருசாரர் ஆங்கில மொழியையும் தங்களின் குழந்தைகளுக்குக் கற்றுத்தர விரும்புகிறார்கள். இவ்வாறு தங்கள் குழந்தை ஆங்கிலத்தில் உரையாடுவதால் தங்களுடைய சமூகத்தரம் உயரும் என்று கருதுகின்றனர். அதனால் சமுதாய மாற்றங்கள் காரணமாகத் தங்கள் குழந்தைகளைப் பள்ளிக்கு அனுப்பும் சூழல் ஏற்பட்டுள்ளது. பனியர் மக்கள் தங்கள் தாய்மொழியைப் பின்வரும் இடங்களில் பயன்படுத்துகின்றனர்.

மொழி	மொழிபரப்பு எல்லை	விழுக்காடு
பனியர் மொழி	வீட்டில் உரையாடும் போது	100 %
பனியர் மொழி	பண்டிகை, திருமண நிகழிடம், குலதெய்வ வழிபாடு செய்யுமிடம் மற்றும் தம் நெருங்கிய உறவினருடன் பேசும் போது	100 %
தமிழ், மலையாளம்	பள்ளி, கல்லூரி, கல்விக் கூடம், சந்தை மற்றும் பிற இடங்களில் பேசுதல்	70%

பனியர் மொழிப்பயன்பாடு

பனியர் மக்களின் மொழிப்பயன்பாடுகளை சமுதாயக் காரணிகளான பால், வயது மற்றும் கல்வி ஆகிய மூன்று அடிப்படையில் பிரித்தறிய முயற்சித்து, கள ஆய்வின் மூலம்கண்ட தரவுகளை ஆய்ந்தறிந்து கீழ்க்காணும் முடிவுகள் பெறப்பட்டுள்ளன. தகவலாளியிடம் கேட்ட கேள்விக்கும் அவர்கள் அளித்த பதிலின் அடிப்படையில் புள்ளியியல் ஆய்வு செய்து இங்கு குறிக்கப் பெறுகின்றது. 50 தகவலாளிகள் மொழிப்பயன்பாட்டு ஆய்வில் ஈடுபடுத்தப்பட்டனர்.

உங்களுக்கு எத்தனை மொழிகள் தெரியும்?

மூன்று	இரண்டு	ஒன்று	மொத்தம்
32(64%)	16(32%)	2(4%)	50

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தகவலாளிகளில் பெரும்பான்மையோர் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மொழிகளைத் தெரிந்துள்ளனர். அதாவது 64% தகவலாளிகள் மூன்று மொழிகளையும் 32% தகவலாளிகள் இரண்டு மொழிகளையும் தெரிந்துவைத்துள்ளனர். ஆக பெரும்பாலான பனியர் மக்கள் பன்மொழி தெரிந்தவர்களாகவே உள்ளனர்.

எந்தெந்த மொழி தெரியும்?

பனியா மொழி மலையாளம் மொழி தமிழ் மொழி	பனியா மொழி தமிழ் மொழி	பனியா மொழி
32(64%)	16(32%)	2(4%)

மேற்குறிப்பிட்ட அட்டவணையின் மூலம் கீழ்க்காணும் உண்மை புலப்படுகிறது. பெரும்பாலான தகவலாளிகள் 64% தமிழ், மலையாளம் மற்றும் கன்னடமொழி தெரிந்தவர்களாகவும், 32% தகவலாளிகள் பனியா மொழி மற்றும் தமிழ் தெரிந்தவர்களாகவும், குறைந்த சமுதாயத் தகவலாளிகள் 4% பனியா மொழியை மட்டுமே தெரிந்தவர்களாகவும் உள்ளனர். தாய்மொழியை மட்டுமே தெரிந்தவர்களாகவும், ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட மொழிகளைத் தெரிந்தவர்கள் இணைந்தவர்களாகவும் இருப்பதைக் காணமுடிகின்றது. எனினும் அனைவரும் தமிழ் மொழியை புரிந்து கொள்ளக் கூடியவர்களாகவே இருக்கின்றனர். தமிழைப் பேசத் தெரியவில்லை என்றாலும் புரிந்துகொள்ளத் தெரிந்தவர்களாகவே உள்ளனர்.

எந்த சூழல்களில் தாய்மொழியைப் பயன்படுத்துவீர்கள் மற்றும் எந்த சூழல்களில் பிற மொழியைப் பயன்படுத்துவீர்?

சூழல்	அகக்களம்	புறக்களம்
தாய்மொழி	46(92%)	2(24%)
பிறமொழி	4(8%)	38(76%)

மேற்குறிப்பிட்ட அட்டவணையின் மூலம் கீழ்க்காணும் உண்மை புலப்படுகின்றது.

- பெரும்பாலானவர்கள் 92% அகக்களங்களில் தங்களது தாய்மொழியைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.
- மிகக் குறைந்த சதவிகிதத்தினரே (8%) பிற மொழியை அகக்களத்தில் பயன்படுத்துகின்றனர்.
- அதே போன்று வெகுசிலர் 24% புறக்களத்திலும் தாய்மொழியைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.
- எனினும் பெரும்பாலானவர்கள் 76% புறக்களங்களில் பிறமொழியைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

பொதுவாக, சிறுபான்மை அல்லது சிறுமொழி பயன்பாட்டாளர்கள், பெரும் மொழியின் தாக்கத்தால் பன்மொழிப் புலமையால், சமுதாயத் தேவையின் அடிப்படையில், தாய்மொழியை அகக்களங்களிலும் பிறமொழியை புறக்களங்களிலும் பயன்படுத்துவது இயல்பு. எனினும், பிறமொழியின் புலமையால், பிறமொழி மீது உள்ள பற்றால், தாய் மொழியில் பற்றின்றி, சில சூழல்களில் பிற மொழியையும், அகக்களங்களில் பயன்படுத்துவர். அதே போன்று தாய்மொழியின் பின்னால், பிறமொழியில் போதுமான புலமை இல்லாத காரணத்தால், தாய்மொழியைப் புறக் களங்களிலும் பயன்படுத்துவர். அவ்வாறு பயன்படுத்துபவர், அவரின் பேச்சைக் கேட்போர் பிறமொழியில் பேசினாலும் புரிந்துகொள்வர். பனியர் மக்களைப் பொருத்தவரை எல்லோருக்கும் தமிழ் புரியும் ஆனால் எல்லோராலும் தமிழைப் பேச முடியாது. இதன் காரணமாகவே புறக்களங்களில் பனியா மொழியைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

தொகுப்புரை

மேற்கூறிய விளக்கங்கள் கீழ்க்காணும் முடிவுகளைப் பெற துணைபுரிகின்றது.

- பனியர் பழங்குடிகள் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மொழிகளைத் தெரிந்துள்ளனர். அவர்களின் மொழி ஆளுமை அவர்களது தாய்மொழி. பெரும்பாலானோர் பேசும்மொழி வளர்ச்சி பெற்ற மொழியான தமிழ் மற்றும் மலையாளத்திலும் உள்ளது.
- பெரும்பாலான பனியர் பழங்குடிகள் தங்களது தாய்மொழியை அக்களத்திலும், பிறமொழி(களை)யை புறக்களங்களிலும் பயன்படுத்துகின்றனர். வெகுசிலர் பிறமொழியை அக்களங்களிலும் பயன்படுத்துகின்றனர். வெகுசிலர் பனியா மொழியை புறக்களங்களிலும் பயன்படுத்துகின்றனர்.
- சில பனியர் பழங்குடி மக்கள் தங்களது தாய்மொழியை மட்டும் தெரிந்தவர்களாக உள்ளனர். தமிழ் மற்றும் மலையாளத்தை புரிதல் அறிவை மட்டுமே கொண்டவர்களாகத் திகழ்கின்றனர்.
- பெரும்பாலானோர் தாய்மொழிப் பற்றுமிக்கவர்களாக இருக்கின்றனர்.
- பெரும்பாலான பனியர் இன மக்கள் தங்கள் குழந்தைகள் தங்களது தாய்மொழி வழியாக கற்க விரும்புகின்றனர்.
- அதே போன்று பெரும்பாலானோர் தமிழைக் கற்றால் பல சமூகப் பயன் உள்ளது எனக் கருதுகின்றனர்.

அழகர். க.,

2004

விருதுநகர் மாவட்டப் பழியர்களின் வாழ்வியல், வெண்ணிலா பதிப்பகம் 386-
பாரதியார் தெரு,மேல ஆவரம்பாடி,
இராஜபாளையம் 626117.

அன்னகாழு. செ.,

1961

மேல் மலை மக்கள்,
சர்வோதயா,
பிரசுராலயம்,
தஞ்சாவூர்.

இராசேந்திரன். ம.,

2003

மெக்கன்சி சுவடிகளில் தமிழக
பழங்குடி மக்கள்,
கணையாழி பதிப்பகம்,
திருவள்ளூர் நகர்,
சென்னை-41.

இராசேந்திரன். ம.,

2014

மெக்கன்சி சுவடிகளில் தமிழகப்
பழங்குடி மக்கள்,
அடையாளம் 1205 கருப்பூர் சாலை,
புத்தாந்தம் 621310.